

Ամսագրոյս վերջին թերթի ի մամուլ յանձնուած միջոցում՝ Մոսկ-վայէն Յունիս 10 ամսաթուով գրուած կիսապաշտօնական մի նամակէ ցաւ ի սիրտ հետեւեալ գուժը ընդունեցինք, զի

ՍՏԵՓԱՆ ՅՈՎՀԵՆՆԵՍԵՑՆ ՖՈՆԸՆԵՑ

—ցաւալի իմն արկածիւ յ30-ն Մայիսի յերկոտասաներորդ ժամու երեկոյեան Մոսկվայի արուարձաններէն Կոնցու ամարանոցում ի գետն լուացուած ժամանակ՝ կիսորասուզուի եւ խեղդամահ մարմինն կանհետանայ, զոր հազիւ լողագէտք ի յաջորդ աւուրն կյաջողին գտանել, եւ ի 5-ն Յունիս ամսոյս մեծահանդէս եւ արժանաւոր յուղարկաւորութեամբ մարմինը ի գերեզման կամփոփուի, եւ այս առթիւ Բարեկր. Յակոբ Աւագ քահանայ Սուրէնեանց մի դամբանական ճառ կընթեռնու՝ զոր Ամսագրոյս յաջորդ թերթում հրատարակել արժան կհամարիմք:

Հանգուցեալն, որ Վսեմ. Պ. Յովհաննէս Յօնանեանցի երեց որդին եւ 37 տարեկան հասակում էր, այսպիսի վշտալի միանգամայն տարաժամ իմն մահուամբ ի խոր սուգ համակեց իւր պատուական եւ բարեպաշտ ծնողը, իւր համեստափայլ ամուսինը եւ սիրասուն դստերքը, իւր սիրելի եղբարքը՝ քոյրերը՝ եւ համայն ազգականները եւ բարեկամները՝ ինչպէս նա եւ Մոսկվայի բոլոր մերազնեայ ժողովուրդը՝ որոց առհասարակ սիրելի եւ յարգելի եղած էր:

Ուստի եւ մեք փութալով յայտնել մեր խորին ցաւակցութիւնը՝ կիսնդրեմք օրհնել Աստուածային կամաց անդառնալի տնօրէնութիւնը, եւ Հոգուոյն սրբոյ մսիթարութիւնը վերակրչելով ի սփոփանո սրտից եւ հոգւոց չանգուցելոյն ծնող Վսեմ. Յովհաննէս Յօնանեանցի եւ համայն ազնիւ ընտանեացն՝ ազգականաց եւ բարեկամաց, միանգամայն կրարեմաղթեմք՝ զի Բարձրեալն Աստուած լուսաւորեսցէ զհոգի բարեյիշատակ Ստեփան Յովհաննէսեան Յօնանեանցի հանգուցանելով ի լոյս երեսաց իւրոց: